TOT „AURUL" COMPETIȚIEI DE TENIS CUCERIT DE REPREZENTANȚII ROMÂNIEI

● Florin Segărceanu învinge pe campionul european Vadim Borisov ● Andrei Dirzu pe locul 3

● Campionii probelor de consolare: americanii Cissie Donigan și Michael Leach

Cu un bilanț excepțional au încheiat reprezentanții tenisului românesc participarea lor la cea de a XI-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare. Cucerind toate cele 5 titluri puse în joc, ei au obținut un procentaj foarte aproape de limita maximă (5 medalii de aur, una de argint și una de bronz). Ultimele trofee au purtat semnătura tinărului campion al țării **Florin Segărceanu**, acum și campion mondial universitar, succes completat de prezența pe podium a coechipierului său **Andrei Dirzu**, medaliat cu bronz în această probă de simplu masculin. Din nou două drapele tricolore au fost înălțate pe „centralul" de la Progresul la festivitatea de premiere a laureaților probei de simplu, marcînd splendidul moment al încununării sportivilor noștri.

Așteptată cu interes deosebit de spectatorii care au populat din nou, în număr mare, tribunele, ultima finală a opus pe cei care se arătaseră incontestabil cei mai buni jucători ai turneului masculin : **Florin Segărceanu** (România) și **Vadim Borisov** (Uniunea Sovietică). Meciul a debutat sub semnul unei lupte acerbe. Primul ghem (care a durat 12 minute și a necesitat 18 schimburi de mingi) l-a făcut puțin prilejuit lui Segărceanu un break chiar din start. Dar de 5 ori după egalitate el n-a reușit să-și valorifice avantajul și pînă la urmă Borisov se salvează. Breakul se produce, totuși, la ghemul 3, cînd din nou, după 12 schimburi Segărceanu la conducerea. Păcat că dominarea sa a fost curmată imediat, căci Borisov restabilește egalitatea (2—2). Apoi fiecare jucător își câștigă ghemul la serviciu pînă la 4—4. Din nou un moment important al meciului, cînd Segărceanu câștigă al 9-lea ghem, contra serviciului, dar — ca un făcut ! — este tărîșit egalat la următorul : 5—5. „Tie-breakul" se profilează și el va trebui să curme egalitatea, survenită și la 6—6. Oarecum surprinzător, Segărceanu nu a ținut ritmul decît la primele 4 servicii, după care adversarul său s-a distanțat fără dificultate.

Tot 6—6 avea să indice tabela de marcaj și la finele setului al doilea, după ce Segărceanu părușe a se distanța la începput, conducînd cu 2—0, a fost condus, la rîndul său, cu 5—2, ca apoi să egaleze după dueluri care au încălzit tribunele. Trebuie spus, în paranteză, că jucătorul român, chiar atunci cînd se afla în dificultate, s-a dovedit, ca de obicei, consecvent concepției sale de joc, dovedind concentrare și putere de luptă demne de laudă. „Tie-breakul" este de data aceasta decis în favoarea lui Segărceanu, care reface un handicap ce urcase pînă la 3 puncte. Iată, dealtfel, succesiunea mingilor (Segărceanu a servit primul) : 0—1, 0—2, 0—3, 1—3, 2—3, 2—4, 2—5, 3—5, 4—5, 4—6, 5—6, 6—6, 7—6, 8—6.

Pornind de la scor egal în seturi, campionul român joacă și mult mai multă dezinvoltură. El la conducerea cu 2—0 și 3—1, este egalat, însă, la 3—3, pentru a o lua din nou începînd din ghemul următor, cîștigat contra serviciului. Ca în fot restul partidei, schimburi lungi, întrerupte uneori de oportune stopuri sau voleuri l-au avantajat pe Segărceanu și au măcinat rezistența lui Borisov. Campionul nostru are din nou un finiș mai bun, distanțîndu-se la două ghemuri, în acest al treilea set, care a durat aproape o oră !

Pauză nu a schimbat nimic din nouna turnură a jocului, căci chiar de la începutul setului 4, care avea să fie și ultimul, Segărceanu își asigură un break, majorat de un al doilea în al 5-lea ghem : 4—1. Încă o scurtă revenire a lui Borisov, care reduce handicapul, facînd 4—2 prin break, dar a fost ultima paradă a unui virtual învins. Reprezentantul nostru cîștigă încă două ghemuri în aplauzele entuziaste ale publicului, pecetluind scorul final după 3 ore și 55 de minute de joc : **Florin Segărceanu — Vadim Borisov 6—7** („tie-break" 2—7), **7—6** („tie-break" 8—6), **6—1, 6—2.**

Pe podiumul de premiere a urcat, împreună cu **Florin Segărceanu,** dar cu două trepte mai jos, al doilea jucător român, **Andrei Dirzu :** el a fost declarat medaliat cu bronz.

În mod sigur, unul dintre sportivii care ar fi meritat să avanseze mai mult pe tabloul de simplu bărbați (dar tragerea la sorți i-a adus în față, în primul tur, pe favoritul nr. 1, indianul Nandan Bal), americancul **Michael Leach,** a lăsat o bună impresie chiar și în turneul de consolare. El s-a calificat pe primul loc, finala de ieri cîștigînd-o cu 6—1, 2—6, 6—4 (meciul a durat peste două ore și jumătate) în fața sovieticului **Serghei Leoniuk.** La simplu feminin (consolare) învingătoare a fost **Cissie Donigan** (S.U.A.) cu 6—3, 7—6 în fața compatrioatei sale **Nina Voydat.**

La capătul a 9 zile de întreceri, un frumos turneu de tenis rămîne înscris pe fișele statisticienilor și în amintirea spectatorilor care l-au vizionat.

★

FLORIN SEGĂRCEANU : *„Am încheiat astăzi unul dintre cele mai grele turnee la care am participat. Cînd spun aceasta mă gîndesc, în primul rînd, la partida din finala de simplu, cu sovieticul Vadim Borisov. Am simțit chiar de la începutul meciului că lupta va fi fără menajamente, Borisov fiind hotărît să-și apere titlul. Mărturisesc însă că după ce am pierdut primul set, am avut doar cîteva clipe de descumpănire, deoarece după aceea mi-am spus că singura cale este să iau totul de la început. Jucînd numai cu gîndul că pot cîștiga, am găsit resurse și, treptat, am pus stăpînire pe joc. Acum, cînd am adăugat celor două medalii de aur și pe a treia, aceea de campion la simplu — titlu la care se ajunge cel mai greu — îmi dau seama cît de mult a trebuit să muncesc. Dar sînt pe deplin satisfăcut și hotărît, în același timp, să contribui și în viitor la îmbogățirea succeselor tenisului românesc".*

Radu VOIA
Ion GAVRILESCU

Campionul european Vadim Borisov *(U.R.S.S.), un jucător redutabil care n-a putut stăvili elanul tinărului său partener* Florin Segărceanu

DISCUTÎND DESPRE „MICA OLIMPIADĂ"

Cu gazetarul moscovit Vladimir Sudakov, trimisul special al ziarului **„Sovietski Sport"**, stăm pe aceeași bancă la tenis. Și nu discutăm despre tenis. Voiam să aflăm impresiile generale ale oaspetelui nostru asupra Universiadei. Le aflăm :

— Fără a-mi fi teamă să spun banalități — **zice Vladimir Sudakov** — aș vrea să subliniez amploarea acestei competiții. Ne-am obișnuit cu formula de „mica Olimpiadă", dar este vorba de un simplu eufemism, fiindcă ceea ce vedem la București poate fi pe drept cuvînt numit **o mare întrecere.** Dovadă, valorile deosebite ce au fost reunite în aceste zile pe terenurile Universiadei, performanțele înalte. Ca reporter sportiv, însă, nu mă pasionează numai rezultatele. Iată, de pildă, m-au impresionat indeosebi oamenii întîlniți la București, tinerii și tinerele aflați în luptă pe teren, dar și cei care iau cu asalt tribunele frumoaselor baze sportive din capitala țării dumneavoastră. Dacă m-ați întreba pe care dintre sportivii români îi simpatizez cel mai mult, aș răspunde imediat: **Carmen Bunaciu** și **Nadia Comăneci.** Pe prima am văzut-o întîmpinată de o droaie de copii la ieșirea de la bazin și parcă pentru fiecare dintre ei a avut o insignă de dat și o îmbrățișare. E un gest frumos, pentru o campioană ! Nadiei, pe de altă parte, am reușit să-i iau un interviu, cecea ce este o performanță în sine și sînt foarte mîndru de aceasta. Am vorbit despre bazele sportive bucureștene. Ceea ce mi-a plăcut poate cel mai mult este faptul că fiecare dintre ele este îmbrăcată într-o haină de verdeață, este un adevărat parc sportiv. Așa trebuie să arate toate stadioanele, acolo unde se face zilnic comuniunea omului cu natura. În fine, poate că ați vrea să cunoașteți părerea mea despre sportivii noștri, membrii delegației sovietice la Universiadă. Pot spune că, în general, sînt multumit de evoluția lor. Mai puțin, poate, de cea a atleților și atletelor, care au obținut la stadionul „23 August" un număr egal de medalii cu cel al americanilor, pe care recent i-au învins în confruntare directă, la Leningrad. E loc de mai bine... Și cercez că o asemenea ameliorare să se producă în 1983, la viitoarea ediție a J.M.U., la Edmonton, unde de fapt va fi ultima repetiție majoră înaintea viitoarei Olimpiade de vară. La București a fost, fără îndoială, prima. **(Rd. V.).**

Cele mai bune performanțe ale competiției

FEMININ

1. Carmen Bunaciu (România)	2:13,21—200 m spate	971 p
2. Carmen Bunaciu (România)	62,31—100 m spate	963 p
3. Mayumy Vokoyama (S.U.A.)	4:55,45—400 m mixt	952 p
4. Kim Linehan (S.U.A.)	8:37,50—800 m liber	927 p
5. Lina Kaciusite (U.R.S.S.)	2:35,85—200 m bras	917 p
6. Jill Sterkel (S.U.A.)	57,17—100 m liber	911 p
7. Kim Linehan (S.U.A.)	4:15,26—400 m liber	893 p
8. Jill Sterkel (S.U.A.)	61,91—100 m fluture	888 p

MASCULIN

1–2. Andy Schmidt (S.U.A.)	1:52,62—200 m liber	940 p
Serghei Fesenko (U.R.S.S.)	4:25,53—400 m mixt	940 p
3. Serghei Fesenko (U.R.S.S.)	2:06,34—200 m mixt	939 p
4–7. Bill Paulus (S.U.A.)	55,412—100 m fluture	936 p
Bob Placak (S.U.A.)	55,412—100 m fluture	936 p
Aleksandr Cev (U.R.S.S.)	15:22,25—1500 m liber	936 p
Serghei Fesenko (U.R.S.S.)	2:01,86—200 m fluture	935 p
8. Nick Nevid (S.U.A.)	64,33—100 m bras	935 p

APLAUZE ȘI PENTRU MEDALIA DE ARGINT A ȘTAFETEI ROMÂNE (4 x 100 m mixt) ÎN FINALUL UNUI „CONCURS DE VIS"

● Jill Sterkel (S.U.A.) la a 5-a medalie de aur ● Daniel Machek — prima victorie (400 m liber) pentru sportivii cehoslovaci

S-a încheiat ieri, la piscina „23 August", un festival pe care nu-l vom uita multă vreme. Doi foști campioni ai României, **Alexandru Schmaltzer** și **Ion Mielaru**, au chemat cu obișnuitul „take your marks" — pentru ultima oară pe competitorii la Universiada '81 să-și ia pozițiile de start, iar **Sanda Iordan** și **Ligia Daniel** ne-au anunțat, în mijlocul unui entuziasm greu de descris, ultimele — dintr-un lung șir — recorduri mondiale universitare, performanțe care au conferit „maratonului" la care am asistat timp de 8 zile titlul de cel mai reușit concurs de înot din istoria acestei competiții mondiale.

În cele 16 reuniuni, numeroși spectatori au putut admira măiestria, forța, eleganța unor campioni olimpici și mondiali, recordmani ai lumii și ai Europei, care nu s-au menajat pentru a obține rezultate cît mai valoroase. Mai bine pregătiți, înotătorii sovietici au izbndit în 9 din cele 15 finale, întrecînd — pentru prima oară într-o competiție de mare amploare — pe sportivii din S.U.A. În schimb, nord-americancele și-au tăiat partea leului în concursul rezervat lor, obținînd 10 victorii (din 14).

Spre marea satisfacție, a celor prezenți în jurul bazinului și a tuturor iubitorilor acestui sport, două medalii de aur au îmbogățit panoplia natației românești. Minunata noastră campioană **Carmen Bunaciu s-a** dovedit imbatabilă — ca și în urmă cu doi ani, la Ciudad de Mexico, — în probele de 100 m și 200 m spate, realizînd în cursele respective și cele mai bune performanțe (după tabela de punctaj a F.I.N.A.) din întreaga competiție. Dealtfel, întregul bilanț al înotătoarelor române constituie un real succes, cele două medalii de aur (Carmen Bunaciu la 100 m și 200 m spate), două **de argint** (Irinel Pănulescu la 400 m mixt și ștafeta de 4 × 100 m mixt și **una de bronz** (Carmen Bunaciu la 100 m fluture) consemnînd cea mai bună comportare a sportivelor noastre într-o competiție de amploare mondială.

Finala crauliștilor pe distanța de 400 m nu a avut practic un istoric decît în prima jumătate a desfășurării sale. După cea de a 5-a întoarcere, **Daniel Machek**, a sprintat sec, „rupîndu-se" de brazilianul **Madruga** și sovieticul **Kalașnikov.** El a mărît tot timpul ritmul, sosind primul în 3:56,08.

Întrecerea finală a fetelor ne-a oferit în schimb o dispută neașteptat de echilibrată, între fosta recordmană a lumii, **Kim Linehan** (S.U.A.), și tînăra crauliștă sovietică **Irina Lariceva.** Aceasta din urmă „s-a ținut scai" de marea favorită a probei, nelăsînd-o să răsufle nici un moment. Linehan a intors de fiecare dată prima, dar pe ultima lungime adversara sa a fost pe punctul de a o ajunge. Cu un efort suprem, nord-americana a izbutit până la urmă să păstreze un infim avantaj, cîștigînd (4:15,26) cu un avans de numai 24 de sutimi de secundă.

Daniel Machek *(Cehoslovacia) învingător la 400 m liber*

Finala ștafetelor mixte masculine ne-a oferit un adevărat regal sportiv din S.U.A. dorînd cu orice preț să învingă și să mai atenteze amărăciunea unei înfrîngeri nete în meciul lor direct cu înotătorii din U.R.S.S. În primul schimb, **Zabolotnov** 53,16 — **Wilson** 59,11. Apoi, americanii au mizat mult pe Nevid pentru a reface handicapul, dar acesta a mai pierdut o secundă în fața lui **Miskarov**, la bras. În ultimele două schimburi, **Placak**, dar mai ales **Kirchner** (50,36 — 100 m liber) au făcut tot ce le-a stat în putință, însă cvartetul sovietic, cu **Kiselev** și **Krasiuk**, a rezistat, cîștigînd în 3:46,75. Evoluția ștafetei române s-a încheiat cu două noi recorduri : 4:04,09 în serii și 4:03,15 — locul 7, în finală.

În fine, ultima probă a competiției, ștafeta mixtă a fetelor, a produs o vie satisfacție în tribune. Sportivele s-au depășit pur și simplu în această cursă și la jumătatea întrecerii, datorită lui **Carmen Bunaciu** (62,31 — 100 m spate) și **Brigitte Prass** (1:13,75 — 100 m bras), cvartetul României a venit cu 4 metri avans față de cel al S.U.A. și peste 10 de la cel sovietic. Vom asista oare la cea mai mare sensație a concursului ? Dar **Mariana Paraschiv** (numai 66,25 la fluture) nu a rezistat celebrei **Jill Sterkel** (61,57) — 5 medalii de aur la această ediție — americancare frecind la conducere, pe care **Barbara Major** (58,63) a păstrat-o în fața lui **Irinel Pănulescu** (59,55). Oricum, medalia de argint și victoria netă asupra cvartetului Uniunii Sovietice au insemnat un corolar al excelentei evoluții pe care înotătoarele noastre au avut-o în aceste zile.

Adrian VASILIU
Călin ANTONESCU

Patru fete de „argint" : Irinel Pănulescu, Mariana Paraschiv, Brigitte Prass și Carmen Bunaciu

★

Rezultate tehnice — eliminatorii. 400 m liber (f) : seria 1 : 1. Sheri Brina (S.U.A.) 4:21,30 ; 2. Renata Janik (Pol.) 4:33,79 ; 3. Leslie Brafield (Canada) 4:39,17 ; **seria a II-a :** 1. Kim Linehan (S.U.A.) 4:27,74 ; 2. Irina Lariceva (U.R.S.S.) 4:31,83 ; 3. Veronique Stephan (Franța) 4:33,69 ; 4. Kelly Neuber (Canada) 4:37,54 ; 5. Carmen Mihăilă (România) 4:37,75 ; **800 m liber (b) — seria 1 :** 1. James Lee (S.U.A.) 4:06,65 ; 2. Eugene Gyorffy (Canada) 4:06,64 ; 3. Ron McKeon (Australia) 4:06,70 ; **seria a II-a :** 1. Serghei Kalașnikov (U.R.S.S.) 4:06,55 ; 2. Djan Madruga (Brazilia) 4:03,78 ; 3. Graeme Brewer (Australia) 4:06,83 ; **seria a III-a :** 1. **Daniel Machek** (Cehoslovacia) 4:04,27 ; 2. Marcelo Juca (Brazilia) 4:06,13 ; 3. Iuri Logvin (U.R.S.S.) 4:06,86 ; **4 x 100 m mixt (b) — serja I :** 1. U.R.S.S. 4:54,61 ; 2. Canada 4:05,76 ; 3. Polonia 4:07,61 ; **seria a II-a :** 1. R. P. Chineză 3:56,81 ; 2. Brazilia 4:00,83 ; 3. Japonia 4:01,75 ; 4. România (M. Mănăilă, **L. Sopterean, H. Lucaciu, St. Mitu**) 4:04,09 — **record** ; 5. S.U.A. 4:04,23 ;

Finale — 400 m liber (f) : 1. **KIM LINEHAN** (S.U.A.) 4:15,26 R.M.U. ; 2. Irina Lariceva (U.R.S.S.) 4:15,59 ; 3. Sherri Hanna (S.U.A.) 4:21,01 ; 4. Renata Janik (Polonia) 4:31,46 ; 5. Leslie Brafield (Canada) 4:34,07 ; 6. Carmen Mihăilă (România) 4:37,94 ; 7. Kelly Neuber (Canada) 4:39,96 ; 8. Xu Yan (R. P. Chineză) 4:40,79 ; **400 m liber (b) : 1. DANIEL MACHEK** (Cehoslovacia) 3:58,06 R.M.U. ; 2. Djan Madruga (Brazilia) 3:58,54 ; 3. Serghei Kalașnikov (U.R.S.S.) 4:00,95 ; 4. Graeme Brewer (Australia) 4:04,03 ; 5. James Lee (S.U.A.) 4:04,05 ; 6. Ron McKeon (Australia) 4:05,85 ; 7. Eugene Gyorffy (Canada) 4:08,71 ; 8. Marcelo Juca (Brazilia) **4:08,88 ; 4 x 100 m mixt (b) : 1. U.R.S.S. (S. ZABOLOTNOV, A. MISKAROV, S. KISELEV, S. KRASIUK)** 3:43,75 R.M.U. ; 2. S.U.A. (D. Wilson, N. Nevid, B. Placak, K. Kirchner) 3:49,55 ; 3. Brazilia (R. Amaral, L. Carvalho, M. Mattioli, J. Fernandez) 3:55,10 ; 4. Japonia 3:56,18 ; 5. R. P. Chineză 3:56,48 ; 6. Canada 3:59,70 ; 7. România (M. Manciu, H. Lucaciu, L. Sopterean) 63,60, I. Curelaru 53,65, St. Mitu 53,05) 4:03,15 — **record** ; 8. Polonia 4:07,29 ; **4 x 100 m mixt (f) : 1. S.U.A. (K. CARLISLE, P. WATERS, J. STERKEL, B. MAJOR)** 4:18,84 R.M.U. ; 2. România (C. Bunaciu 62,31 R.M.U., **B. Prass 1:13,75, M. Paraschiv 66,35, I. Pănulescu** 59,73) 4:22,14 ; 3. U.R.S.S. (I. Orliuk, L. Kaciusite, O. Klevakina, I. Larieeva) 4:25,96 ; 4. Franța 4:33,06 ; 5. Canada 4:33,25 ; 6. Polonia 4:37,94 ; 7. M. Britanie 4:41,52.

O SPLENDIDĂ FINALĂ LA BASCHET MASCULIN: S.U.A. – U.R.S.S. 93-87

Întrecută de reprezentativa Iugoslaviei, echipa României a ocupat un onorant loc 4

Cu meciurile desfășurate ieri, la Palatul sporturilor și culturii, într-o atmosferă specifică marilor întreceri internaționale, s-a încheiat cea mai importantă competiție mondială de baschet a anului, care a reunit reprezentative ale țărilor în care acest joc sportiv este practicat la cel mai înalt nivel. În finală echipelor masculine, medalia de aur a revenit, la capătul unei partide electrizante, selecționatei studențești a S.U.A. care a rămas, astfel, în posesia titlului cucerit cu doi ani în urmă, la Ciudad de Mexico. Medalia de argint a revenit formației U.R.S.S., iar cea de bronz echipei Iugoslaviei. Într-o companie cum nu se poate mai selectă, reprezentativa României s-a clasat pe locul 4, cea mai bună performanță din istoria baschetului masculin din România. Amintind că, marți seara, selecționata feminină a obținut și ea performanța optimă de pînă acum — medalia de bronz (pe primele două locuri : U.R.S.S. și S.U.A.), putem aprecia că prilejul afirmării oferit de Jocurile Mondiale Universitare a fost folosit din plin de reprezentativele României. Dorim ca aceste frumoase performanțe să fie de bun augur și să constituie un puternic imbold în activitatea de mîine a echipelor de baschet ale țării noastre.

S.U.A. — U.R.S.S. 93—87 (45—41). Exceptional spectacol sportiv, o autentică propagandă pentru baschet au realizat aceste două reprezentative care s-au întrecut în a etala tot ce are mai frumos jocul cu mingea la coș. Tehnica dusă pînă la virtuozitate, precizia (uneori de-a dreptul uimitoare) în aruncările la coș, ingeniozitatea cu care au fost rezolvate problemele tactice, energica — dispută a „giganților" (și mai mici de echipieri) sub panouri și, nu în ultimul rînd, captivanta evoluție a scorului au ținut cu respirația tăiată publicul care a umplut pînă la refuz Palatul sporturilor și culturii. Mult timp vreme scorul s-a menținut egal sau la diferențe foarte mici (22—22 în min. 13, 28—28 în min. 15), dar — cînd se credea că se va „merge" așa pînă la sfîrșit — echipa S.U.A. a recurs la o apărare presing care poate constitui un model în materie. Datorită „zonei-presing", baschetbaliștii americani s-au desprins la 43—34 în min. 19, dar numai pentru puțină vreme, deoarece sportivii sovietici, avînd în frunte pe **Dzigudis, Iovaisa și Tkacenko** cei mai buni jucători, au reușit să refacă handicapul și chiar să conducă cu 69—63 în min. 30. Din nou presingul formației nord-americane și-a spus cuvîntul și s-a ajuns la 82—74 pentru S.U.A. apoi la **Mc Gee** (exceptional jucător !), **Bagley, Boyle, Carter și Pinone** fiind determinanți. Totuși, formația U.R.S.S. a mai avut capacitatea să revină pînă la 86—85 (pentru S.U.A.) de unde, pe fondul acelaiași neiertătoare apărări presing, reprezentativa S.U.A. a realizat punctele necesare victoriei, muncită și meritată, la capătul unei întreceri aplaudată pe tot parcursul pentru minunatul baschet practicat de aceste **două mari echipe.** Au înscris : **McGee** 33, **Carter** 15, **Bagley** 14, **Lewe** 11, **Boyle** 6, **Hinson** 7, **Pinone** 5, **Roberts** 2 pentru învingători, respectiv **Deriughin** 21, **Kapustin** 14, **Tkacenko** 16, **Iovaisa** 9, **Belostenii** 9, **Popov** 6, **Enden** 6, **Korolev** 2, **Serveyria** 2. Arbitrii **H. Topuzoglu** (Turcia) și **M. Aldea** (România) au contribuit la buna desfășurare a partidei.

IUGOSLAVIA — ROMÂNIA 91—82 (48—46). De la început dorim să menționăm că selecționata țării noastre a făcut un joc curajos în fața reprezentantilor iugoslaviei, tară ai cărei baschetbaliști dețin titlurile de campioni olimpici și ai lumii. Este drept, aici, la București, oaspeții au venit cu un lot din care au lipsit vedetele, dar care are, totuși, o valoare ridicată, măcar prin prisma faptului că jucătorii respectivi formează nucleul echipei pentru J.O. din 1984. Să revenim, însă, la inițiativa de ieri, în care formația română, printr-o apărare combativă și atentă, a încercat (și majoritatea timpului a izbutit) să-i împiedice pe mai înalții lor parteneri de întrecere să-și facă jocul. În afară s-a insistat asupra acțiunilor organizate, fără a fi omise, însă, contraatacurile, atunci cînd a fost cazul. Totuși, scorul a evoluat în favoarea oaspeților, dar la diferențe mici care au devenit „minuscule" atunci cînd în „5'-ul din teren a fost introdus și al doilea jucător înalt **(V. Ion),** alături de **Opșitaru.** 53—52 (pentru Iugoslavia) în min. 24, 75—75 și 82—82 în min. 31, după care, însă, eliminarea lui **Opșitaru** și, puțin mai tîrziu, a lui **Cernat** a scăzut simțitor potențialul echipei noastre. Baschetbaliștii iugoslavi au dominat lupta sub panouri cu tot mai multă autoritate, desprinzîndu-se decisiv în finalul meciului care, deși nu a avut virtuți tehnice deosebite, a plăcut datorită energiei cu care au luptat jucătorii ambelor formații și, mulță vreme, evoluției strînse a scorului. Au înscris : **Benacek** 26, **Brodnici** 13, **Vucevici** 10, **Vukurevici** 9, **Audija** 12, **Popovici** 6, **Poljak** 4, **Savovici** 4, **Sunara** 6, **Petrovici** 1 pentru învingători, respectiv **Ermurache** 23, **Opșitaru** 17, **V. Ion** 12, **Niculescu** 9, **Cernat** 8, **Fluturaș** 6, **Gh. Dumitru** 3, **Căpușan** 2, **Uglai** 2. Au arbitrat bine **G. Oberle** (S.U.A.) și **J. Weiland** (Canada).

CANADA — CUBA 84—65 (40—32). Un meci ce se anunță echilibrat prin calitățile fizice deosebite ale cubanezilor, precum și prin virtuțile tehnice manifestate de canadieni a fost dominat și cîștigat clar de echipa Canadei care a manifestat, în această partidă, o superioritate evidentă, iar jucătorul de culoare S. Granger (nr. 5) a delectat spectatorii prin evoluția lui de excepție. Cubanezii, deși au înșirat mult, nu s-au părut obosiți și din aceastâ cauză randamentul lor nu a fost cel scontat. Au marcat: **Kelsey** 22, **Triano** 21, **Granger** 16, **Wewington** 11, **Hunger** 6, **Wilner** 6 pentru învingători, respectiv **Pasavel** 22, **Salomen** 15, **Cumba** 12, **Rojas** 4, **Santiesteban** 4, **Spencer** 4, **Ramirez** 2, **Rodriguez** 2. Au arbitrat bine **B. Duranti** (Italia) și **S. Oblak** (Iugoslavia).

MEXIC — BRAZILIA 84—81 (33—36, 70—70). Au marcat : **Holguin** 29, **Meza** 19, **Bernal** 12, **Garcia** 6, **Valadez** 6, **Macias** 5, **Guillen** 2, **Dennis** 2, **Alcala** 2, **Villegas** 1 pentru învingători, respectiv **Israel** 17, **Gustavo** 15, **Guy** 11, **Andre** 12, **R. Guimaraes** 10, **Malvezi** 6, **Marin** 6, **Manoel** 2, **B. Guimaraes** 2. Au arbitrat bine **M. Davidov** (U.R.S.S.) și **A. Baleseros** (Spania).

Dumitru STĂNCULESCU
Paul IOVAN

★ ★ ★

REZULTATE: S.U.A. — U.R.S.S. 93—87 (45—41), Iugoslavia — România 91—82 (48—46), Canada — Cuba 84—65 (40—32), Mexic — Brazilia 84—81 (33—36, 70—70), Finlanda — Coreea de Sud 96—93 (30—38), R.P. Chineză — Turcia 77—101 (34—46), Anglia — Polonia 69—77 (36—49), Japonia — Coasta de Fildeș 52—81 (19—36), Olanda — Grecia 76—58 (30—37), Egipt — Belgia 67—59 (34—20), Congo — Liban 93—85 (47—42), Nigeria — Senegal 76—72 (31—41), Sudan — Iordania 60—73 (31—29).

Clasament final: **1. U.S.A., 2. U.R.S.S., 3. Iugoslavia, 4.** România, 5. Canada, 6. Cuba, 7. Mexic, 8. Brazilia, 9. Finlanda, 10. Coreea de Sud, 11. Turcia, 12. R.P. Chineză, 13. Polonia, 14. Anglia, 15. Coasta de Fildeș, 16. Japonia, 17. Olanda, 18. Grecia, 19. Egipt, 20. Belgia, 21. Congo, 22. Liban, 23. Somalia, 24. Senegal, 25. Nigeria, 26. Irak, 27. Libia, 28. Iordania, 29. Sudan.

Componența finală al întrecerii feminine: **1. U.R.S.S., 2. S.U.A., 3.** România, 4. R.P. Chineză, 5. Ungaria, 6. Canada, 7. Cehoslovacia, 8. Iugoslavia, 9. Cuba, 10. Polonia, 11. Franța, 12. Finlanda, 13. Bulgaria, 14. Mexic, 15. Spania, 16. Senegal, 17. Egipt.

In luptă sub panou, Florentin Ermurache *izbutește să înscrie. Față din meciul România — Iugoslavia*

FINAL CU FLORIN ȘI McGEE...

Mare dilemă: unde să te fi dus în această ultimă zi a Universiadei, cînd „toți caii" atacau la cravașă linia de sosire ?

Cum să renunți la volei, cînd ai aflat, Florin poate subiectiv și sentimental, ideea că „trupa lui Sotir" e cea mai bună echipă românească a acestor Jocuri ?

Cum să renunți la Segărceanu, cînd ești conștient că o victorie asupra lui Borisov e mai importantă decît tot ce a făcut Florin pînă acum, inclusiv Koch și circuitul italian ?

Și cum să renunți la derby-ul de la „Pobeda", match au sommet, cum ar spune Vigneron după ce l-a pierdut pe al său, pe stadionul „23 August" ?

Pînă la urmă, bucureștenii au ales ceea ce compromisului TV-aer liber, ca să plardă cît mai puțin. Dar reporterul ?

Reporterul a renunțat la volei, în urma unei crize de orgoliu care refuza să creadă că „generația spectatorii" ar putea să plardă meciul cu Cuba. N-a putut renunța, însă, la Florin Segărceanu, pentru că acolo se juca mai multă fotbal) decît o finală de campionat mondial universitar; acolo se juca, într-un fel, planul pe cel puțin doi ani al lui Florin Segărceanu.

Ce a fost pe „Progresul" e greu de povestit. Din fericire, spectatorii au, din cînd în cînd, cîte un „Romeregan", ca să poată înfrunta un meci „la vîrf". Am avut senzația, timp de două seturi, că sistem obligați, cu toții, să umblăm pe sîrmă.

Nu e greu de presupus că plecarea la baschet, după cele două tie-breakuri, a fost nu atît din convingerea că Florin are deschis drumul spre victorie, cît din hotărîrea de a nu supune la un efort de-a dreptul inuman inima devenită... cord.

In două vorbe, Florin a trecut un mare examen. Ne-am îngăduit să spunem „după Emmrich", că breakul de la 5–6 a fost un obstacol trecut cu brio. Avîdă, Florin poate să fie convins că amintirea momentelor grele din această finală cu Borisov îl va putea ajuta în marile încercări pe care, intern și extern, le va avea de înfruntat în tenisul mare, în acest sport al tuturor posibilităților și iluziilor.

Florin a avut ieri puterea de a reveni de la 2–5 în sul doi. A avut forța de a face break la zero în situația de 4–5. De a respinge ideea că e condus cu 30–0 la 5–5. De a refuza să creadă că e condus cu 5–2 (!), în al doilea tie-break. Și de a cîștiga un meci mare, în compania unui adversar care n-a lertat nimic, care s-a agățat „de tot", aruncînd fiind și de o victorie asupra lui Noah la Paris, în Cupa Davis...

Începînd de ieri, Florin ar trebui să-și spună că a venit momentul să se pună cu pîtă dificultăților care se mai poartă în legătură cu perspectivele lui, perspective care sînt evaluate, din păcate sau din fericire, pornind de la rezultate. Și care trebuie să știe tineri de 20 de ani ți-ar putea rezista astăzi în lumea tenisului mondial.

Cu aceste gînduri rostite, să intrăm la Polisportiv.

Atmosferă latină mie-n sută. Sala arde, „Tricolorii" încearcă să se opună terahiei europene în care iugoslavii nu coboară niciodată sub locul doi, în pofida apariției Simmenthalurilor și a Juventudurilor de tot felul, dominate de pivoții americani deniți să studieze arheologia sau greaca veche în universitățile cu săli sportive de 12 000 de locuri. El reușesc să se apropie uneori, dar excesul de improvizație se lovește de limite severe ale stilpilor aberați.

Și se ajunge la finala S.U.A. — U.R.S.S. Adică ceea ce pentru toată lumea urma să fie cel mai bun meci de baschet găzduit în țara noastră.

Și a fost. A fost o cloenire între cascadele de fandări ale „piticilor" de abanos din echipa americană și eșafodajul rigoros al unei echipe prolectate pe hîrtie de calc. A fost un meci în care baschetul a stat o clipă în cumpănă, gîndindu-se dacă nu cumva a exagerat mizînd pe giganții care își trag cu o anume greutate pantofii nr. 56 pe parchetul pe care „piticii" de numai 1,80 fac piruete la tot pasul.

În meciul de aseară au jucat și au fost aplaudați baschetbaliștii normali, adică cei care, asemenea unui Bob Cousy sau Mitrașilli, predecesorii celor de astăzi, au oferit capitalei noastre, cu ani în urmă, adevărate show-uri, care aveau să facă din baschet un sport spectacular. Și cînd Bagley (1,83), un Kapustin (1,87), un Sid Lowe (1,83) sau un Serveyria (1,88) au cîștigat net „meciul lor" cu urieșii Tkacenko sau Roberts, ca niște gazele strecurîndu-se pe sub picioarele elefantilor.

De ce au cîștigat americanii ? Poate pentru că au avut în Kevin McGee (2,03) un jucător „la etaj" mai sprinten decît toți coechipierii și adversarii săi de la parter.

Cînd se va decide baschetul să fie mereu un sport de mare frumusețe ? După partida de aseară nu mai e nevoie de alte argumente...

Ioan CHIRILĂ

TOM DAVIS, antrenorul baschetbaliștilor din S.U.A.

UN TURNEU ECHILIBRAT ȘI COMPETITIV

Pe antrenorul selecționatei de baschet masculin a S.U.A. l-am abordat, pentru a ne răspunde la cîteva întrebări, cu doar cîteva minute înaintea începerii finalei dintre echipa sa și cea a U.R.S.S. Deși momentul nu părea dintre cele mai potrivite, **Tom Davis** ne-a spus :

— **Am emoții prea mari în aceste clipe, dar poate discuția cu dv. mă va liniști și voi conduce mai bine echipa. Deci vă ascult.**

— Vorbiți-ne pentru început despre activitatea ce o desfășurați.

— **M-am născut în statul Wisconsin, unde am învățat meseria de antrenor. Am făcut „ucenicie" la Universitatea din Maryland, unde am fost antrenor secund timp de 5 ani. De aproape 10 ani antrenez echipa Universității din Boston, care este printre cele mai bune la noi.**

— Ce ne puteți spune despre formația cu care sînteți prezent la București ?

— **Lotul l-am selecționat dintre jucătorii mai multor colegii din S.U.A. Am ales jucătorii cei mai cunoscuți, așa că nu am avut de luat vreo decît pentru omogenizare. Să nu vă mire dacă, la terminarea studiilor, Kevin McGee** (nr. 11), **Howard Carter** (6), **John Pinone** (12), **Fred Roberts** (13) **vor ajunge în echipe renumite ale țării mele și mari vedete internaționale.**

— Ce impresie v-a lăsat turneul de la București ?

— **Dintre cele mai bune. Turneul a fost foarte echilibrat și competitiv. Baschetul din întreaga lume a început să devină din ce în ce mai bun. Iată prezente, în capitala țării dv., echipe dintre cele mai puternice : S.U.A., Uniunea Sovietică, Iugoslavia, Brazilia, Canada, Cuba, care pot aspira la laurii oricărei competiții de anvergură. Și trebuie să remarc prestația echipei României care, deși fără jucători cu gabarit, fără care baschetul nu mai poate fi conceput, mi-a lăsat o frumoasă impresie.**

— Dar despre Universiadă în general, despre București și România ?

— **Universiada este printre competițiile cele mai mari din lume. Capitala dv. m-a impresionat prin verdeața multă, prin felele extrem de frumoase și prin ospitalitatea deosebită a tuturor bucureștenilor și organizatorilor Jocurilor.**

P. I.

Fotografiile din acest număr au fost realizate de : **Dragoș NEAGU, Ion MIHAICA, Vas